

**[Indenrigsministeren.]**

„Landet, som dette vilde komme til gode“, siger det ærede Medlem. Jeg ved ikke, om den ærede konservative Ordfører nu ikke synes, at det, selv om det ærede Medlem gør det paa en charmerende Maade, alligevel er lidt for løjerligt, at i Marts Maaned paastaar det ærede Medlem, at Rentesaenkingsloven overhovedet ikke vil kunne faa Betydning for Konverteringen, og nu i December Maaned staar det ærede Medlem her og siger, at det kunde allerede være sket i Maj Maaned, hvis ikke Regeringen havde kludret med Sagen! Jeg tror, jeg i den Henseende maa henvise det ærede Medlem til at fremsætte saadanne Opfattelser i det ærede Medlems Blad, i „Børsen“. Der er der jo ingen, som kan modsige en saadan Opfattelse.

Den ærede konservative Ordfører syntes, at jeg har en ulyksalig Trang til ved de Lovforslag, jeg fremsætter, at kæde Ting til, som ikke tjener Formaalet. Mon jeg ikke kunde blive enig med det ærede Medlem om at ændre en lille Smule i den Paastand og udtrykke det saadan, at jeg har en ulyksalig Trang til at kæde Ting til Forslagene, som ikke tjener Det konservative Partis Formaal? (*Stein: Nej!*). Ikke? I den Henseende tror jeg, det er en Sygdom, jeg lider af, som sikkert vil vise sig at være kronisk. Men derfor kan vi jo godt forhandle om disse Spørgsmaal i al Venlighed, saaledes som det ærede Medlem altid gør det. Jeg beklager kun, at det ærede Medlem med den Indsigt, som det ærede Medlem jo sikkert har, vil sige til Landstinget i Marts Maaned, at denne Konvertering ligger saa langt ude, at man ikke har nødig at regne med den, og dernæst i December Maaned vil hævde, at den allerede kunde være foregaaet i Maj.

Det ærede Medlem rettede til sidst et direkte Spørgsmaal til mig; der vel nærmest gik ud paa, om jeg med Hensyn til Konverteringsafgiften vilde være saa spøgefuld at tænke mig, at der skulde paalægges Afgift, baade hvis man konverterede fra  $5\frac{1}{2}$  til  $4\frac{1}{2}$  pCt., og hvis man derefter konverterede fra  $4\frac{1}{2}$  til 4. Jeg kan i den Henseende berolige det ærede Medlem. Spørgsmaalet foreligger ikke, da der overhovedet ikke her i Landet er givet 5 pCt.

Laan i Byejendomme. I de Regler, der paa det Omraade er approberet af Ministeriet, er der udtrykkeligt taget Forbehold i saa Henseende. Alle disse 5 pCt.s Laan er givet i Landejendomme, som der ikke er paalagt nogen Konverteringsafgift. Spørgsmaalet er for saa vidt overflødigt, Forholdet kan overhovedet ikke komme til at foreligge.

Stensballe: Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilsagn om, at Regeringen vil søge at skabe Betingelser for en Konvertering af Hypotekforeningslaan og af Laan fra Staten.

Jeg kan ikke give den højtærede Minister Ret i hans Lyssyn: at den foreslaaede Konverteringsafgift ikke skulde virke hemmende; tværtimod, jeg maa fastholde, hvad jeg udtalte som min Opfattelse, da jeg første Gang havde Ordet.

Naar den højtærede Minister nu gentog, at han stadig har hørt, at der kun skulde kunne ske Konvertering gennem Pariføring, maa jeg sige til den højtærede Minister, at det har jeg i hvert Fald aldrig sagt. Jeg har hele Tiden været klar over, at det kunde ske, saa snart 4 pCt.s Obligationer kom op i en passende Afstand fra  $4\frac{1}{2}$  pCt.s, og det kunde være naaet, hvis der var grebet ind fra Krisefondens Side. Saa vilde der være skabt Betingelser for en Ombytning i større Stil, end sket er, endogsaa for Ombytning i ret stor Stil, og det er muligt, at hvis man havde sat noget ind derpaa i Stedet for at stille sig modvilligt deroverfor, i Stedet for overhovedet ikke at forstaa, at saaledes vil det gaa i det praktiske Liv, kunde man have undgaaet at komme med det September-Forslag, som kun gjorde Skade, og som var af en saadan Karakter, at vi fra vor Side i hvert Fald ikke kunde være med til at forhandle derom. Vi kunde maaske i saa Fald endogsaa være naaet saa vidt, at vi ikke engang havde behøvet at staa over for det Forslag, vi behandler i Dag, hvor godt i Princippet end dette Forslag er.

Jeg vil i Fortsættelse af mine tidligere Betragtninger hævde, at det, der sker ved den foreslaaede Konverteringsafgift, er, at en Ret, som Grundejerne har i Forvejen — ogsaa de, der ikke er Landbrugere —, nemlig en Ret til at faa ombyttet deres Obligationer, en Ret, der, som Ministeren meget rigtigt